

[Brorsen.]

maa tage Hensyn til det store Fragttilskud til Korn og Foderstoffer, der findes i dette Lovforslag, men det tager jo Sigte paa noget helt andet, nemlig at stimulere Produktionen. Man kan ikke sige, der ligger nogen Godtgørelse til Landbruget for den ændrede Møntpolitik deri, at Fragttilskuddet fastsættes til de Beløb, der findes i Lovforslaget.

Det er altsaa efter min Opfattelse to forskellige Ting, der er Tale om, for det første Erstatning til Landbruget, for det andet Fragttilskud, og jeg mener, man maa holde de to Ting adskilt fra hinanden. Først maa Landbruget for sin egen Skyld have Erstatning for den førte Valutapolitik, og den maa gives paa Produktpriiserne. Skal der derefter af andre Grunde end de rent produktionsmæssige ydes Fragttilskud — den højtærede Landbrugsminister nævnte i sin Fremstættelsestale i Eftermiddags, at Produktionens Opretholdelse vilde tjene vor Neutralitet —, er Venstre selvfølgelig villigt til at forhandle, og det har vi for Resten ogsaa tidligere vist, ogsaa om Fragttilskud. Men det, jeg altsaa gerne med mine Udtalelser vil slaa fast, er, at de to Ting maa holdes ude fra hinanden.

Angaaende det Tab, Landbruget har lidt ved den ændrede Pengepolitik, er der foretaget forskellige Beregninger, men disse Beregninger er fremdeles til Behandling i det Udvalg, der forhandler med Ministeriet med Mellemlum, og derfor maa vi i alt Fald vente med at omtale dette nærmere til et senere Tidspunkt. Men jeg røber vist ikke nogen Hemmelighed — Tallene har jo været offentligt fremme —, naar jeg siger, at man med Hensyn til de Beregninger, der hidtil er foretaget angaaende den Erstatning, som Landbruget paa Grund af den ændrede Pengepolitik har Krav paa, bevæger sig fra ca. 70 til 100 Mill. Kr. Men, som sagt, disse Beregninger skal jo nu nærmere undersøges, inden man kan komme til det endelige Resultat. Naar man nu tænker paa alle de Møder, vi har holdt — og mange skal vi naturligvis holde endnu —, og naar vi over for hinanden den ene Gang efter den anden indrømmer, hvor store Vanskeligheder det er, vi her staar over for, saa vil jeg alligevel med Hensyn til disse Vanskeligheder sige, at vi har egentlig selv været ude om dem, vi kunde have undgaaet dem. Sterling har jo ikke været ude for stærke Svingninger i den tre Måneders Periode, der er gaaet, og det er ganske interessant at lægge Mærke til, at ikke mindst i den sidste Tid begynder Sterling

ogsaa at hævde sig kraftigere og kraftigere over for Dollars. Og saa forekommer der mig paa det nuværende Tidspunkt at være endnu et Moment, der taler i Favør af det Standpunkt, vi har indtaget om at vende tilbage til Sterlingpolitikken. Efter alle de Forhandlinger, der til Dato er ført i London, de dansk-engelske Handelsforhandlinger, ser det mere og mere ud til, at vi kommer til at anvende større Beløb end hidtil ved Indkøb af Varer udefra, og at vi altsaa antagelig nødsages til at købe for mere inden for det engelske Imperium, hvor vi selvsagt skal betale med Sterling. Jeg mener, at dette ogsaa er et Moment i Retning af, at vi burde have bibeholdt den Møntpolitik, som vi førte her i Danmark indtil den 1. September i Fjor.

Hvis Landbruget virkelig skal have noget i Erstatning, skal have den Erstatning, som det med Rette har Krav paa, vil det komme til at andrage et meget betragteligt Beløb. Selv Landbrugsministeren opererer jo med en 5—6 Mill. Kr. om Maaneden, og for et Aar bliver det altsaa et Beløb paa henimod 70 Mill. Kr. Hvorledes skal de Penge nu i det hele taget komme ind? Ja, det har vi faaet meget lidt at vide om, Finansministeren udtaler jo ikke noget herom; han siger vel: Ja, de skal dækkes med Skatter! Men hvilke Skatter, det faar vi indtil videre intet at vide om. Jeg tror dog, jeg kan sige saa meget — og jeg tror ogsaa, Finansministeren har været ude med Betragtninger i den Retning —, at hvis man skal have Skatter, saa maa man ogsaa hugge ind paa Forbruget. Og saa kan man jo rigtignok spørge: Naar man lægger alt dette sammen, hvad har man saa egentlig haft ud af alle disse Manipulationer med Kronen, med Mønten, i den Tid, der er gaaet? I Stedet for at gaa den lige Vej bevæger vi os stadig ad alle disse Krogveje, som kun forlænger Vejen og ikke fører til Maalet. Der er en stadig Vaklen og Nølen og Vigen udenom fra Regeringens Side, inden man tager det endelige Standpunkt.

Hele dette Skatteproblem — og det bliver i Sandhed stort — er selvfølgelig noget, man inden alt for længe maa tage under Overvejelse. Vi forhandler i dette Øjeblik om Skatter, en ekstraordinær Forhøjelse af de direkte Skatter, som skal indbringe ca. 100 Mill. Kr. Skal vi nu have yderligere nye Skatter paa op imod en 70—80 Mill. Kr., er det i Virkeligheden ikke let at se, hvorledes disse Penge skal kunne skaffes til Veje.

Fragttilskuddet til Foderkorn og Olie-